

Sygn. akt. I C 1384/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Franczak- Opiela

Protokolant: sekr. Katarzyna Kulpa

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2015 r. w Nowym Sączu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. S. i Wspólnicy sp. j. w B.

przeciwko Województwu (...) – Zarządowi Dróg Wojewódzkich w K.

o przywrócenie stanu zgodnego z prawem

postanawia:

I. odrzucić pozew,

II. zasądzić od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 11 217,76 zł (słownie: jedenaście tysięcy dwieście siedemnaście złotych 76/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

W pozwie powód wniósł o nakazanie pozwanemu zaniechania naruszeń prawa własności powoda do nieruchomości zabudowanej budynkiem pensjonatowym, położonej w B. składającej się z działek oznaczonych numerami (...) poprzez budowę przy drodze wojewódzkiej nr (...) kanalizacji deszczowej wraz z ułożeniem krawężników na odcinku 450 m graniczącym z nieruchomością powoda w kierunku istniejącego przepustu drogowego w celu ukierunkowania spływu wód opadowych z drogi wojewódzkiej poprzez system kratki ściekowych oraz przykanalików do najbliższego ścieku wodnego oraz przebudowę wylotu przepustu drogowego poprzez wykonanie studni osadnikowej i obrukowanie.

Na uzasadnienie pozwu powód podniósł, że nieruchomość powoda zabudowana budynkiem pensjonatowym sąsiaduje bezpośrednio z drogą wojewódzką nr (...) stanowiącą własność Województwa (...). Droga ta została zbudowana w latach 60-tych XX wieku, natomiast budynek o charakterze pensjonatowym wybudowano w latach 30-tych XX wieku. Powód podniósł, że budowa drogi wojewódzkiej w tym jej kanalizacji deszczowej została wykonana w sposób nieprawidłowy, tak że nadmiar wód opadowych płynących z drogi zalewa nieruchomość powoda. Przed wbudowaniem drogi wojewódzkiej problem zalewania nieruchomości powoda nie istniał, budowa drogi spowodowała wykonanie nasypu co powoduje, że woda płynąca po jezdni spływa na nieruchomość powoda położoną poniżej drogi. Żądanie powoda wykonania urządzeń zapobiegającym zalewaniu nieruchomości powoda pozostaje w ścisłym związku z pismem pozwanego, wobec prowadzonej korespondencji między stronami w sprawie zalewania posesji powoda.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana podniosła, że budowa drogi wojewódzkiej została wykonana w latach 60-tych w sposób prawidłowy, zgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym, na podstawie wydanego pozwolenia na budowę. Doga na tym odcinku nie posiada kanalizacji deszczowej, tylko rów odwadniający

przechwytyjący nadmiar wód spływających ze stoku, na nieruchomości powoda dostaje się niewielka ilość wody. Pozwany podniósł, że wykonany przez powoda w 2004r. drenaż i osuszenie terenu z dużym prawdopodobieństwem zaburzył gospodarkę wód gruntowych i spowodował występowanie zjawiska zalewania nieruchomości.

Na wniosek pozwanego sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu hydrologii i hydrogeologii, który w opinii z dnia 16 stycznia 2015r. potwierdził, że nieruchomość powoda jest bez wątpienia zalewana przez wody spływające po jezdni drogi wojewódzkiej (...) podczas większych opadów, zwłaszcza opadów nawaalnych. Droga wraz z rowem nie stanowi ochrony przed wodami spływu powierzchniowego z wyższej części stoku. Wody spływające po stoku w pasie drogowym są przechwytywane przez rów, a następnie przepływają przepustem pod jezdnią i w większości trafiają po powierzchni na posesję powoda. Przeciwdziałanie zalewaniu powoda polegałoby na oddzieleniu strumienia wód płynących pasem drogowym od granic posesji powoda. Można to osiągnąć poprzez wykonanie rowu pomiędzy jezdnią i posesją powoda wraz z akodrenem przegradzającym zjazd do posesji, dobrym rozwiązaniem jest też wykonanie krawężników oraz kanalizacji deszczowej w jezdni.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt.1 k.p.c. sąd odrzuci pozew, jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna. Sąd bierze pod rozwagę przyczyny odrzucenia pozwu i odrzuca pozew w zasadzie z urzędu i w każdym stanie sprawy. Odrzucenie pozwu w toku postępowania następuje w wypadku, gdy przyczyna uniemożliwiająca rozpoznanie sprawy przez sąd istniała od początku postępowania. Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie.

Powód w pozwie wystąpił z roszczeniem negatoryjnym opartym o przepis art. 222 § 2 k.c. domagając się od pozwanego zaniechania naruszeń prawa własności powoda poprzez budowę urządzeń mających na celu zapobieżenie dalszemu zalewaniu nieruchomości powoda wodami opadowymi spływającymi z drogi wojewódzkiej będącej własnością pozwanego. Powód podnosił, że budowa drogi, w tym jej kanalizacji deszczowej została wykonana w sposób nieprawidłowy, tak że nadmiar wód opadowych płynących z drogi wojewódzkiej zalewa nieruchomość powoda. Na skutek budowy drogi doszło do zmiany stanu wód wpływającej szkodliwie na nieruchomość powódki.

Roszczenie negatoryjne jest roszczeniem o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i zaniechanie naruszeń. Sprawy o ochronę własności są sprawami cywilnymi i w sprawach cywilnych zasadą jest dopuszczalność drogi sądowej. Jednakże art. 2 § 3 k.p.c. dopuszcza wyjątki, że nie są rozpoznawane w postępowaniu sądowym sprawy cywilne, jeśli przepisy szczególne przekazują je do właściwości innych organów. Takim przepisem szczególnym jest art. 29 ust. 3 Prawa wodnego, zgodnie z którym, jeżeli spowodowane przez właściciela gruntu zmiany stanu wody na gruncie szkodliwie wpływają na grunty sąsiednie, wójt, burmistrz lub prezydent miasta może w drodze decyzji nakazać właścicielowi gruntu przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom.

W niniejszej sprawie roszczenie negatoryjne z jakim wystąpił powód przybrało postać żądania wykonania urządzeń zapobiegających szkodom w postaci budowy przez pozwanego kanalizacji deszczowej wraz z ułożeniem krawężników na odcinku o długości 450 m w kierunku istniejącego przepustu drogowego w celu ukierunkowania spływu wód opadowych z drogi poprzez system kraterk ściekowych oraz przykanalików do najbliższego ścieku wodnego oraz przebudowę wylotu przepustu wodnego poprzez wykonanie studni osadnikowej i obrukowania. To oznacza, że w przypadku takich żądań droga sądowa jest niedopuszczalna, gdyż art. 29 ust. 3 Prawa wodnego przewiduje administracyjny tryb postępowania (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2007r., III CZP 39/07).

W tym stanie rzeczy na zasadzie art. 199 § 1 pkt.1 k.p.c. sąd odrzucił pozew z powodu niedopuszczalności drogi sądowej.

O kosztach postępowania sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. obciążając kosztami powoda jako przegrywającego, gdyż jego żądanie nie zostało uwzględnione. Dla oceny czy strona przegrała sprawę, obojętne jest, czy ponosi ona winę prowadzenia procesu oraz czy uległa ona co do istoty, czy tylko formalnie, np. przez odrzucenie pozwu z powodu niedopuszczalności drogi sądowej. Na koszty należne stronie pozwanej złożyły się wydatki związane z kosztami wynagrodzenia biegłego z zakresu hydrologii i hydrogeologii w kwocie 4 017,76 zł, które zostały przyznane z zaliczki wpłaconej przez pozwanego oraz koszty zastępstwa prawnego w kwocie 7 200 zł stosownie do § 6 ust. 7

Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002 Nr 163 poz.1349) przy wartości przedmiotu sporu ustalonej przez Sąd Rejonowy w Zakopanem na kwotę 295 102 zł.